

Ба Шурои диссертационии
6D.KOA-014 назди Донишгоҳи
давлатии молия ва иқтисоди
Тоҷикистон (734067, ш. Душанбе,
кучай Наҳимов, 64/14

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ, номзади илмҳои иқтисодӣ, и.в. дотсенти кафедраи баҳисобгирии бухгалтерӣ, таҳлил ва аудити Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ Ойматов Баҳтиёр Шораҳматовиҷ ба диссертасияи Султонов Абдураҳмон Неъмонович дар мавзӯи “Баланд бардоштани самаранокии равандҳои сармоягузорӣ ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии касбӣ дар Тоҷикистон”, ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.05.02- (хизматрасонӣ дар соҳаҳои илм, маориф ва иҷтимоӣ) ишғолӣ шудааст.

1. Муҳимияти мавзӯи диссертасия

Таҳқиқоти диссертационии Султонов Абдураҳмон Неъмонович, ки ба мавзӯи “Баланд бардоштани самаранокии равандҳои сармоягузорӣ ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии касбӣ дар Тоҷикистон” баҳшида шудааст, яке аз мавзӯҳои мубрам ва саривактии муносибатҳои иқтисодӣ-иҷтимоӣ ба ҳисоб меравад. Дар шароити имрӯзai иқтисодиёти бозорӣ ва гузарии иқтисодиёти мамлакатамон ба иқтисоди рақамӣ баланд бардоштани самаранокии равандҳои сармоягузорӣ ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии касбӣ яке аз омиљои асосӣ ва муҳими расидан ба ҳадафҳои стратегии давлат ва баланд бардоштани сифати таҳсилот дар муассисаҳои олии касбӣ ба шумор меравад. Аз ин лиҳоз, баланд бардоштани самаранокии равандҳои сармоягузорӣ ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии касбӣ дар соҳаи муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ яке мавзӯҳои зарури ва актуалии соҳа ба ҳисоб меравад.

Тавре ки Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон зимни Паёми худ дар таърихи 28.12.2024 сол ба Маҷлиси Олии кишвар қайд карданд, ки Ҳукумати мамлакат бо истифода аз ҳамаи захираву имкониятҳои мавҷуда ҷиҳати мунтазам беҳтар гардонидани шароити зиндагии мардум нақшаҳои бузурги созандагиро роҳандозӣ карда истодааст.

Соли 2024-ум ҳаҷми маҷмуи маҳсулоти дохилии кишвар ба беш аз 150 миллиард сомонӣ ва суръати рушди воқеии он ба 8,4

фонз расонида шуд. Қобили зикр аст, ки дар панҷ соли охир суръати рушди иқтисоди миллӣ ба ҳисоби миёна 7,7 фонизро ташкил дод. Ҷиҳати рушди иқтисодиву иҷтимоии кишвар ва амалисозии лоиҳаҳои афзалиятноки сармоягузории давлатӣ, инчунин, татбиқи нақшаву барномаҳои миллӣ, соҳавӣ ва маҳаллӣ дар панҷ соли охир аз ҳисоби буҷети давлат ва сармояи дохиливу хориҷӣ зиёда аз 197 миллиард сомонӣ равона карда шудааст. Дар доираи нақшай зикргардида дар се соли охир дар мамлакат беш аз 1500 иншооти соҳаи маориф, яъне муассисаҳои томактабӣ ва таҳсилоти миёнаи умумӣ, 660 иншооти соҳаи тандурустӣ, 480 иншооти варзиш, 175 иншооти фарҳангӣ фароғат ва ҳазорҳо иншооти дигари истеҳсоливу иҷтимоӣ бунёд ва ба истифода дода шуданд.

Ҳамзамон ба ин ба Кумитаи давлатии сармоягузорӣ ва идораи амволи давлатӣ супориш доданд, ки дар ҳамкорӣ бо вазорату идораҳои соҳавӣ бо зикри маълумоти мушаххасу дақiq оид ба захираву имкониятҳои мавҷуда, соҳаҳои афзалиятнок ва самтҳои асосии беҳтар намудани фазои сармоягузории кишвар дар муҳлати се моҳ Стратегияи ҷалби сармояро барои давраи то соли 2040 таҳия намуда пешниҳод намоянд. Қобили зикр аст, ки дар натиҷаи дастгириҳои пайвастаи давлат ва Ҳукумати мамлакат солҳои охир аз ҷониби соҳибкорону сармоягузорон бунёди иншооти таъиноти иқтисодиву иҷтимоӣ вусъат ёфта истодааст.

Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон то имрӯз оиди мавзӯи «Баланд барлоитани самаранокии равандҳои сармоягузорӣ ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии касбӣ дар Тоҷикистон» таҳқиқоти шурра гузаронида нашудааст, ки боиси ҷалбӣ сармоягузориҳо дар самти хизматрасониҳои иҷтимоӣ гардида бошад, дар ин замина мухимияти мавзуи таҳқиқшаванд ва арзиши илмии он асоснок карда шавад.

2. Соҳтори диссертатсия ва мазмуну мундариҷаи он

Соҳтор ва ҳачми диссертатсияи тақризшаванд ҳадаф ва вазифаҳои дар нақшай кор оварданшударо муайян менамояд.

Дар муқаддима мубрамии мавзуи таҳқиқот, дараҷаи таҳқиқи мавзуи илмӣ, робитаи таҳқиқот бо барномаҳо ва мавзухои илмӣ, мақсади таҳқиқот, вазифаҳои таҳқиқот, объекти таҳқиқот, мавзуи таҳқиқот, фарзияҳои таҳқиқот, асосҳои назариявии таҳқиқот, сарчашмаи таҳқиқот, асосҳои методологии таҳқиқот, пойгоҳи таҳқиқот, навгониҳои илмии таҳқиқот, соҳтор ва ҳачми диссертатсия оварда шудааст. (С.4-12).

Дар боби якуми диссертатсия «Асосҳои назариявии таҳқиқи самаранокии сармоягузорӣ ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии касбӣ», моҳияти иқтисодӣ, сарчашмаҳо ва соҳтори сармоягузориҳо, накни хизматрасониҳои соҳаи таҳсилоти олии касбӣ дар рушди иҷтимоӣ-иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон, сармоягузорӣ ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олиӣ, сарчашмаҳо ва усулҳои муайянкунини самаранокии онҳо мавриди омӯзиш қарор дода шудааст. (С.13-48).

Дар натиҷаи таҳқиқи муҳақиқ тавонистааст муҳимтарин маънидоди сармоягузориро мавриди омӯзиш қарор дода ва дар ҷадвали 1.1 овардааст (С. 15-16). Дар натиҷаи таҳқиқи анҷомида таърифи муаллифии сармоягузорӣ пешниҳод гардидааст, ки дорои чунин мазмун мебошад: сармоягузорӣ маҷмӯи арзишҳои пулиӣ, молӣ ва зеҳниро дар худ нишон дода, дар тадбиқи барномаҳо ва лоиҳаҳои истеҳсолӣ, тиҷоратӣ иҷтимоӣ, илмӣ, фарҳангӣ бо мақсади афзун намудани сармояи ҳақиқии ҷомеа ва самаранокии истиғодаи он гузошта шуда, дорои натиҷаи афзудани фоидаи (даромад) субъектҳои иқтисодӣ ва ё бадастории самараи мусбии иҷтимоиву экологӣ мебошад (С.31).

Дар таҳқиқот дуруст қайд шудааст, ки соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии касбӣ ба муҳимтарин омили таъмини рақобатпазирии иқтисодиёт ва беҳбудии сатҳи зисти аҳолӣ дохил карда мешавад (С.32).

Дар боби дуюми диссертатсия «Таҳлил ва баҳодиҳии самаранокии сармоягузори ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии касбӣ дар Ҷумҳурии • Тоҷикистон», баҳодиҳии фондҳои асосӣ ва вазъи маблағгузории таҳсилоти олии касбӣ, таҳлили ҷолибияти сармоягузорӣ ба соҳаи таҳсилоти олии касби дар мамлакат, таҳлили самаранокии равандҳои сармоягузорӣ ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олиӣ мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст.(С. 68-118).

Дар таҳқиқоти диссертатсионӣ ба сифати муҳимтраин натиҷаи самаранокии сармоягузорӣ ба хизматрасониҳои соҳаи таҳсилоти олии касбии мамлакат сатҳи музди меҳнат нишон дода шудааст (С. 113). Дар раванди таҳқиқи муҳақиқ модели рушди ташкили сармояи инсониро низ таҳия намудааст (С. 114).

Муаллиф тавонистааст, ки вобастагии маблағгузориҳо ба хизматрасониҳои соҳаи таҳсилоти олии касбӣ ва ММД-ро бо усули регрессионӣ-коррелатсионӣ ҳисоб намояд (С. 116).

Ба андешаи муаллиф дар солҳои охир вобаста аз ҷараёни таҳқиқот таваҷҷӯҳи ҷавонон ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии касбӣ дар мамлакат коста гардидааст, ки муҳимтарин сабаби ин норасогии музди меҳнат дар соҳаҳои ҳастан муҳими ҷомеаи имрӯза мебошад. Вобаста ба

иин иенниҳод шудааст, ки низоми музди меҳнат бояд ба таври ҷиддӣ ислоҳ карда шавад (С. 118)

Дар боби сеюми диссертатсия «Роҳҳои баланд бардоштани самаранок истифодабарии сармоягузориҳо дар соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии қасбӣ», ҷолибнокӣ ва самаранок истифодабарии сармоягузориҳои ҳусусӣ дар соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии қасбӣ, афзуннамоии самаранокии истифодабарии воситаҳои буҷетӣ дар соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии қасбӣ, диверсификатсия соҳтори ҳароҷот дар соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии қасбӣ мавриди наҷуҳии қарор гирифтааст. (С.119-145).

Муҳақиқ дар асоси омӯзиши таҷрибаи давлатҳои пешрафта исбот намудааст, ки муҳимтарин омили пешрафти хизматрасониҳои соҳаи таҳсилоти олии қасбӣ дар мамлакат ислоҳоти механизми ташкилий – иқтисодӣ ба ҳисоб меравад (С. 120). Дар таҳқиқи рисолаи диссертационӣ модели раванди пайдоии сармояи ҳусуӣ ба соҳаи таҳсилоти олии қасбӣ аз ҷониби муаллиф таҳия гардидааст (С. 122).

Ба андешаи муҳақиқ ба муҳимтарин захираҳои баланд бардоштани самараонии ба вуҷуд овардани таҳсилот, ки алоқамандӣ ба ҷараёни буҷетӣ доранд ии афзун гардонидани натиҷанокии ҳароҷоти буҷет ба соҳаи таҳсилоти олии қасбӣ мебошад (С. 138).

Дар ҳулоса ва иенниҳодот натиҷаҳои таҳқиқотии диссертатсия ва тавсияҳои ҳусусияти назариявӣ ва амалидошта, нишон дода шудааст (С.146-151).

3. Дараҷаи асоснокии дастовардҳои илмӣ ва ҳулосаву пешниҳодҳои дар диссертатсия овардашуда

Дар ҷараёни таҳқиқи диссертатсия муаллиф оиди масъалаи баланд бардоштани самаранокии равандҳои сармоягузорӣ ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии қасбӣ дар Тоҷикистон аз адабиёти илмии ватанию ҳориҷӣ ба таври васеъ истифода кардаааст. Дар ҷараёни таҳқиқот муаллиф аз усулҳои таҳлили диалектикаи ва системавӣ, усулҳои абстраксия ва муқоисаи илмӣ, таҳлили иқтисодӣ ва математикаи, усулҳои коркарди маълумотҳои оморӣ, усули Ҷирополиятсионӣ, моделсозӣ ва гайра истифода кардааст.

Заминаҳои базавию иттилоотии мавзуи мазкур аз Паёмҳои Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар солҳои охир, Агентии омори наzdӣ президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ҳисботҳои Вазоратҳои маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, Вазорати молия, Бонки миллӣ, институтҳои байналхалқии молиявӣ, ҳулосаҳои институтҳои давлатӣ, таҳқиқотҳои муҳақиқини ватанию ҳориҷӣ барномаҳои давлатӣ, санадҳои

месьёрию хуқуқӣ, консепсияҳо, инчунин маводҳои электорни ва гайра сарчашма мегирад, истифода намудааст.

Лаз рӯи таҳлилҳои дар диссертатсия овардашуда маълум мегардад, ки диссертант доир ба мавзуи таҳқиқотӣ аз адабиёти илмӣ хеле васеъ истифода карда, мустақилона маълумотҳои омориро ҷамъоварӣ карда дар диссертатсия мавриди таҳлил ва инъикос қарор додаст.

4. Саҳехӣ, навгониҳои таҳқиқот ва натиҷаҳои бадастомада

Навгониҳои илмии диссертатсияи тақризшаванд аз муайян намудани тамоюл ва хусусиятҳои сармоягузорӣ ба соҳаи хизматрасониҳои таълимӣ ва коркарди минбаъдаи масъалаҳои назариявӣ ва методологии ҷалб ва баланд бардоштани нақши сарчашмаҳои гуногуни маблағгузори барои таҳмини сифати тайёр кардани мутахассисон ва бо ин васила таъмини рушди иқтисодиёти киспвар баҳисоб меравад.

Дастовардҳои илмии муҳиме, ки муаллиф мустақиман ба онҳо ноил гардидааст, инҳо мебошанд:

1. бори аввал моҳияти равандҳои сармоягузори дар соҳаи ТОК Ҷумҳурии Тоҷикистон бо назардошти тамоми мушкилот ва хусусиятҳои хосапон, ки яке аз муҳимтарин масъалаи пешрафти ин соҳа дониста мешавад мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст;

2. асоснок кардааст, ки барои мувозинати рушди иқтисодиёти мамлакат истифодаи самараноки сармоягузориҳои ба низоми хизматрасониҳои ТОК равонагардида хело зарур дониста мешавад;

3. хусусиятҳои хоси сармоягузориҳо ба низоми ТОК Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шароити нави иҷтимои иқтисодии дар асоси таҳлили таҷрибаи давлатҳои ислорафта муайян карда шуда модели сарчашмаҳои асосии сармоягузори ба соҳаи ТОК таҳия гардидааст;

4. аввалин маротиба илман асосноккунии самаранокии сармоягузориҳо дар соҳаи таҳсилоти олии қасбӣ вобаста аз маълумотҳои мавҷуда бо истифодаи меъёрҳои мусир мавриди омузиш қарор дода шудааст;

5. омилҳои асосие, ки ба самаранокии низоми сармоягузориҳои ТОК дар шароити норасонии сарчашмаҳои буҷетӣ таъсир мерасонанд муайян карда шудааст;

6. илман асоснок кардани диверсификатсияи соҳтори ҳарочотҳои соҳаи ТОК дар шароити дигаргуншавии иқтисодиёт мавриди омузиш қарор дода шудааст.

Мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ

Дар маҷмуъ гуфтган ба маврид аст, ки мазмун, мундариҷа, павгоњҳои илмӣ, иенниходу хулосаҳои диссертатсияи мазкур ба бандҳои зерини шиносномаи феҳристи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯи ихтисоси 08.00.05.02- Хизматрасонӣ дар соҳаи илм, маориф ва иҷтимоӣёт» 8. Баланд бардоштани самарнокии истифодаи афзорҳои бозорӣ дар соҳаи хизматрасонӣ дар соҳаҳои илм маориф иҷтимоӣёт; 11. Арзиши аслии молҳо ва хизматрасониҳо дар соҳаи илм, маориф ва иҷтимоӣёт; 12 методология ва афзорҳои муайян намудани парҳ ба маҳсулот ва хизматрасониҳои илмӣ, таҳсилоти ва иҷтимоӣ; 16 таҳқими иқтидори иқтисодиву иҷтимоии хизматрасониҳо дар соҳаи илм, маориф ва иҷтимоӣёт 18. Маблағузории баҳши хизмарсони дар соҳаи илм, маориф ва иҷтимоӣёт бо субъектҳои дигари иқтисодиёт мувофиқат мекунад.

Муҳимијати хулоsavу пешниҳодҳо ва имконияти истифодаи онҳо дар илм ва амалия

Аҳамияти назариявии таҳқиқот хулосаbandиҳо ва тавсияҳое, ки ҳангоми таҳқиқ ба даст оварда шудааст метавон барои баланд бардоштани босамарии равандҳои сармоягузори дар самти хизматрасониҳои гуногуни МТОК новобаста аз шакли моликияташон истифода намуд.

Аҳамияти амалии диссертатсия дар он аст, ки хулоsavу пешниҳодҳои дар раванди таҳқиқот бадастомадаро мақомотҳои даҳлдори давлатӣ метавонад дар амалия татбиқ намоянд, ки ба рушди сармогузориҳо дар соҳаи илм, маориф ва иҷтимоӣёт бурда мерасонад.

Ҳангоми шиносой бо мазмуну муҳтавои диссертатсияи тақризшаванда маълум мегардад, ки муаллиф мустақилона ба дастрасии натиҷаҳои илмӣ ва коркарди назарияҳо оиди баланд бардоштани самаранокии равандҳои сармоягузорӣ дар соҳаи хизматрасониҳои ТОК дар Тоҷикистон саҳми бориз гузаштааст.

5. Тасдиқи ифодаи натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ дар нашрияҳои илмӣ

Оиди мавзӯи диссертатсия аз ҷониби муаллиф 8 мақола, дар ҳачми 2,87 ҷузъи чопӣ, аз ҷумла 4 мақола дар мачаллаҳои тақризшавандай аз тарафи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон эътирофшуда напр гардидаанд.

6. Арзёбии моҳияти диссертатсия, сатҳи комилии он, эродҳо доир ба шаклгирии диссертатсия

Дар диссертатсияи таҳқиқшавандада ба назари муқарриз баъзе посаҳехиҳо мавҷуд аст, ки дар умум сифати илмии корро коста мегардонад, аз ҷумла:

1. асосҳои назариявии баланд бардоштани самаранокии равандҳои сармоягузорӣ ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии касбӣ дар Тоҷикистон камтар мавриди таҳқиқ қарор дода шудааст, хуб мешуд агар аз асарҳои олимопи ватани Ҷаҳонӣ васеътар истифода карда мешуд;

2. дар муқаддимаи диссертатсия номи на ҳаммаи олимони ватание, ки дар самти диссертатсия кор кардаанд оварда шудааст ҳусусан номи муқарризиони расмӣ ҳато дар феҳристи адабиёт низ ин чиз дида намешавад.

3. дар боби якуми диссертация хуб мешуд агар диссертант таърифи баланд бардоштани самаранокии равандҳои сармоягузорӣ ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии касбӣ дар Тоҷикистон аз нуқтаи назари шаҳсии худ ба таври муқаммал пешниҳод мекард;

4. дар қисмати назариявии диссертатсия хуб мешуд агар диссертант аз расмҳо ва ҷадвалҳо бештар истифода мекард зоро дар боби аввали диссертатсия ин чизҳо қариб, ки дида намешавад;

5. ҳулосаи диссертатсия хеле дар ҳаҷми кам оварда шудааст, хуб мешуд агар муаллиф аз мазмуну муҳтавои илмӣ, ки дар диссертатсия оварда шудаат, вассъ истифода карда, ҳулосаи корро муқаммал гардонад;

6. дар диссертатсия баъзе ҳатогиҳои имлой ҷой доранд.

Дар умум эролҳои зикргардида, сатҳи илмии таҳқиқоти диссертациониро кам намекунад. Инчунин бояд қайд кард, ки диссертатсияи таълифи намудаи Султонов Абдураҳмон Неъмонович таҳқиқоти комил ва баанҷомрасида, маҳсуб ёфта, диссертатсия аҳамияти назариявию амалий дошта ва дар он мустақилияти муаллиф назаррас аст.

8. Мутобиқати мазмуни автореферат бо мазмуни диссертатсия

Автореферати диссертатсияи мазкур мазмуну мундариҷаи асосии таҳқиқоти диссертациониро дар худ таҷассум намуда, дар он навғониҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд, ҷойгир карда шудааст.

9. Баҳои умумии мутобиқати рисола ба талаботҳои муқаррарнамудаи КОА –и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Диссертатсияи Султонов Абдураҳмон Неъмонович дар мавзуи “Баланд бардоштани самаранокии равандҳои сармоягузорӣ ба соҳаи хизматрасониҳои таҳсилоти олии касбӣ дар Тоҷикистон”, навишта шудааст, таҳқиқоти илмии анҷомёфта буда, ҷавобғӯ ба талаботҳои низомномаи Комиссияи олиии атtestатсионии назди Президенти

Чумхурии Тоҷикистон оид ба таълифи рисолаҳои илмӣ мебошад. Аз ин лиҳоз, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.05.02- (хизматрасони дар соҳаҳои илм, маориф ва иҷтимоӣ) мебошад.

Муқарризи расми, номзади
илмҳои иқтисодӣ, и.в. дотсенти
кафедраи баҳисобгирии
бухгалтерӣ, таҳлил ва аудити
Донишгоҳи давлатии омӯзгории
Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ



Ойматов Б.Ш.

Имзои Ойматов Б.Ш.-ро
тасдиқ менамоям:
Сардори Раёсати кадрҳо **ва корҳои**
маҳсуси ДДОТ ба номи С. Айни



Мустафозода А.